

SALON KURAJOEN AURINKOVOIMAHANKKEEN KASVILLISUUS- JA
LUONTOTYYPPISELVITYS

Skarta Energy Oy

Laatinut: Ossian Witting / Luontokartoittaja (FM, biologia)

Tarkastanut: Eveliina Riiheläinen / Ympäristöpäällikkö (FM, ympäristötieteet)

04.09.2025

4.9.2025

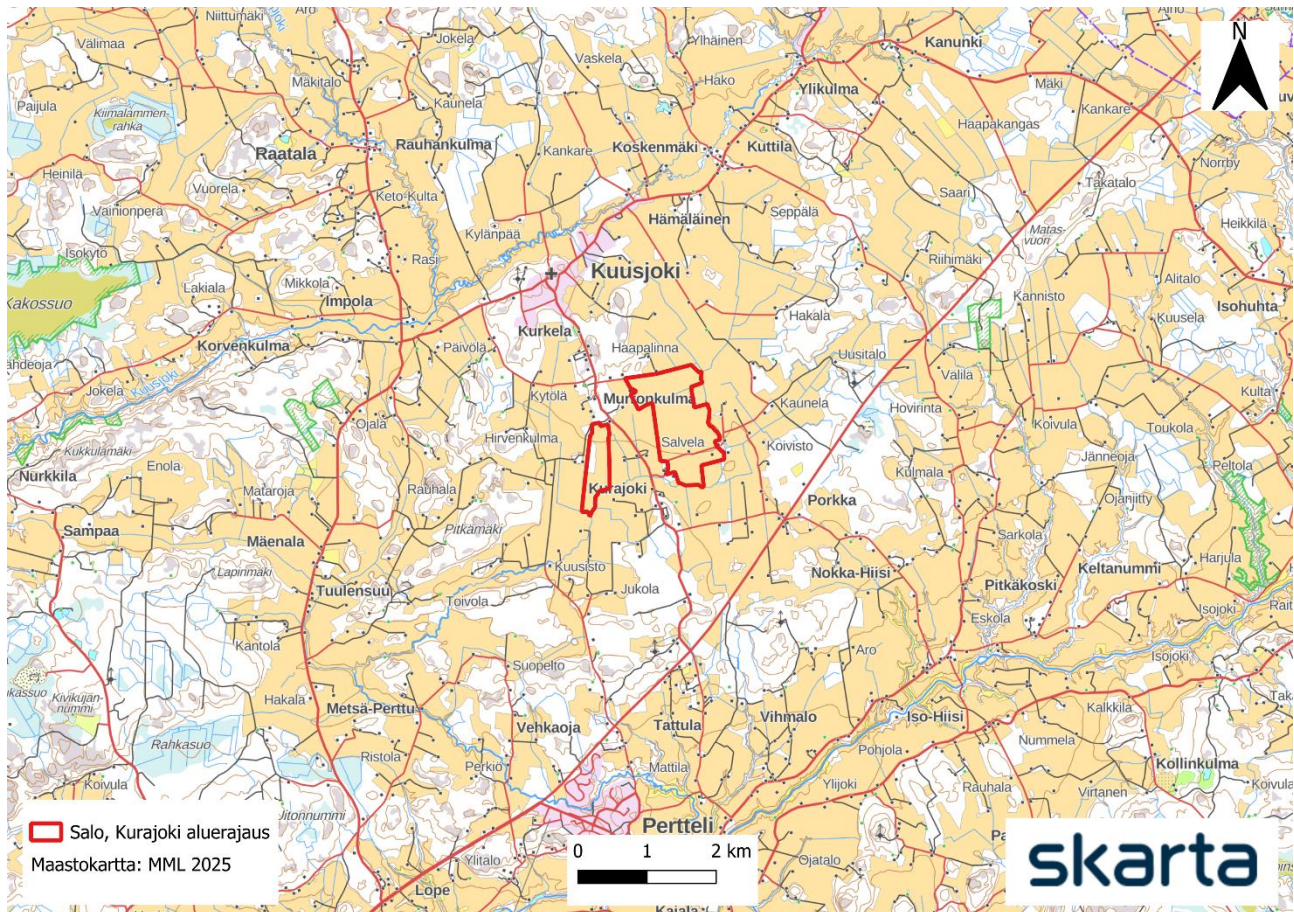
Sisällys

1. Johdanto	3
2. Alueen sijainti ja yleiskuvaus.....	4
3. Aineisto ja menetelmät.....	4
3.1. Esiselvitys.....	5
3.2. Maastokäynnit.....	5
4. Tulokset.....	5
4.1. Esiselvitys.....	5
4.2. Maastokäynnit.....	8
5. Vieraslajihavainnot	20
6. Vaikutusten arviointi ja suositukset.....	21
7. Kirjallisuus.....	24

4.9.2025

1. Johdanto

Skarta Energy Oy suunnittelee aurinkoenergiapuiston rakentamista Salon Kurajoen alueelle kiinteistöille 734-696-3-63, 734-696-3-11, 734-696-3-14, 734-688-2-2, 734-684-4-4, 734-684-3-32, 734-684-3-3, 734-684-4-2, 734-684-4-4, 734-684-5-27, 734-684-5-28, 734-684-5-29, 734-676-1-26, 734-676-5-137, 734-676-3-222 ja 734-676-5-9. Kiinteistön kokonaispinta-ala on noin 165 hehtaaria (Kuva 1).

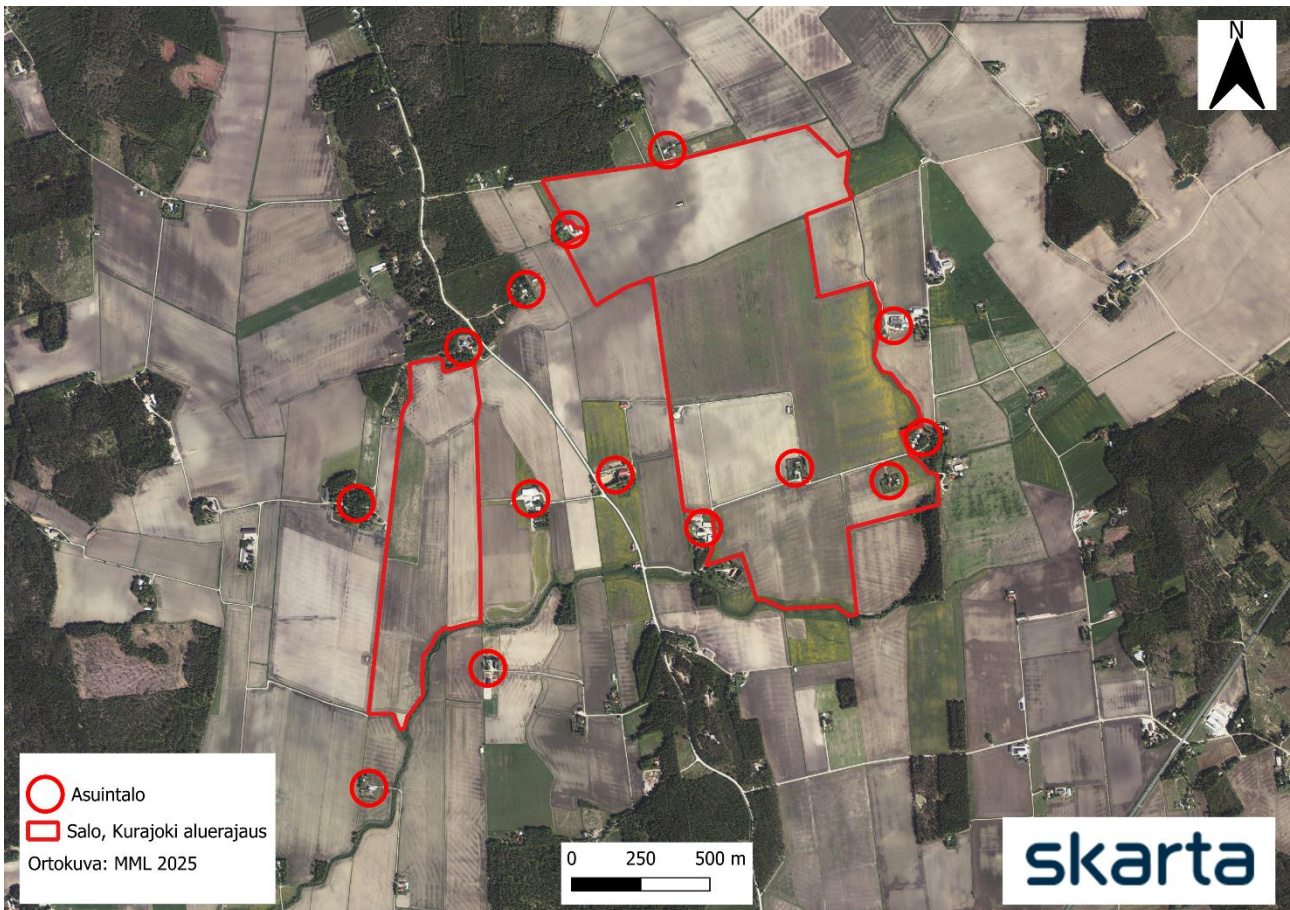
Kuva 1. Hankealue lähiympäristöineen Maanmittauslaitoksen maastokartalla.

Aurinkoenergiapuistohankkeet muuntavat hankealueiden maisemaa perusteellisesti rakennustöiden ja maankäytön muuttumisen myötä (Bennun ym. 2021, Suomen uusiutuvat ry 2025). Hankkeen ympäristövaikutuksien arvioimiseksi Skarta Energy Oy on laatinut Kurajoen hankealueelle luontoselvityksiä. Tässä raportissa käsitellään yleistä kasvillisuusselvitystä. Selvityksessä kuvataan hankealueella esiintyvän kasvillisuuden yleiskuva, selvityksessä käytettyjä menetelmiä, ja selvityksen tuloksia ja johtopäätöksiä. Selvityksen tulosten kautta arvioidaan alueelle perustettavan aurinkopuistohankkeen ympäristövaikutuksia alueen kasvillisuuden ja luontotyyppien osalta. Raportti on laadittu käyttäen lähtötietoina avoimia viranomaisaineistoja sekä Skarta Energy Oy:n laatimaa ympäristöolosuhdeselvitystä (Skarta Energy Oy 2024).

4.9.2025

2. Alueen sijainti ja yleiskuvaus

Salon Kurajoen hankealue sijaitsee Salon kunnassa Yhdystie 2408:n kupeessa, noin 1,5 kilometriä kantatiestä 45. Alueelle on tieyhteys Kuusistontien kautta. Kiinteistöt koostuvat kokonaan peltoalueista ja rajautuvat myös melkein yksinomaan muihin peltoalueisiin. Kiinteistöjen ympärillä esiintyy sekametsää, havumetsää, lehtimetsää, harvapuustoisia alueita, pienipiirteistä maatalousmosaiikkia sekä väljästi rakennettuja asuinalueita. Pohjoisessa ja etelässä hankealue rajautuu osittain pienimuotoisiin metsämaihin. Hankealueen ympäristön metsäalueet ovat pääsääntöisesti lehtomaisia kankaita tai tuoreita kankaita, joiden lisäksi kuivahkoja kankaita ja yksittäisiä kuivia kankaita tai hietikoita tai kalliomaita esiintyy myös lähialueella (Metsäkeskus 2024). Etelässä hankealue rajautuu Kurajokeen. Hankealueen välittömässä läheisyydessä sijaitsee monia asuintaloja, ja itse suunnittelualueella sijaitsee kaksi asuintaloa sekä yksittäisiä latoja (Kuva 2).

Kuva 2. Hankealueella ja sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevat asuinrakennukset.

3. Aineisto ja menetelmät

Hankealueen ja sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaa kasvillisuutta kartoitettiin esiselvityksellä ja maastokäynneillä kesällä 2025. Esiselvitys pohjautui avoimiin viranomaistietoihin sekä ympäristöolosuhdeselvitykseen.

4.9.2025

3.1. Esiselvitys

Ympäristöolosuhdeselvitys hankealueesta laadittiin Skarta Energy Oy:n toimesta huhtikuussa 2025. Hankealueen ympäristöä tarkasteltiin Maanmittauslaitoksen ja Luonnonvarakeskuksen ilma- ja karttakuvien ja Corine-maanpeitetiedostojen pohjalta (CORINE 2018). Hankealueelta ja sen lähiympäristöstä haettiin olemassa olevat lajihavainnot 19.03.2025 lajitietokeskuksen aineistoista VIRVA-viranomaisrajauksella. Tämä rajausta hakee havainnot uhanalaisista, erityisesti suojeltavista ja rauhoitetuista kasvi- ja eläinlajeista, suurista petolinnuista, EU:n luontodirektiivin II- ja IV-liitteiden lajeista, EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajit, sekä EU:n lintudirektiivin muuttolinnut.

3.2. Maastokäynnit

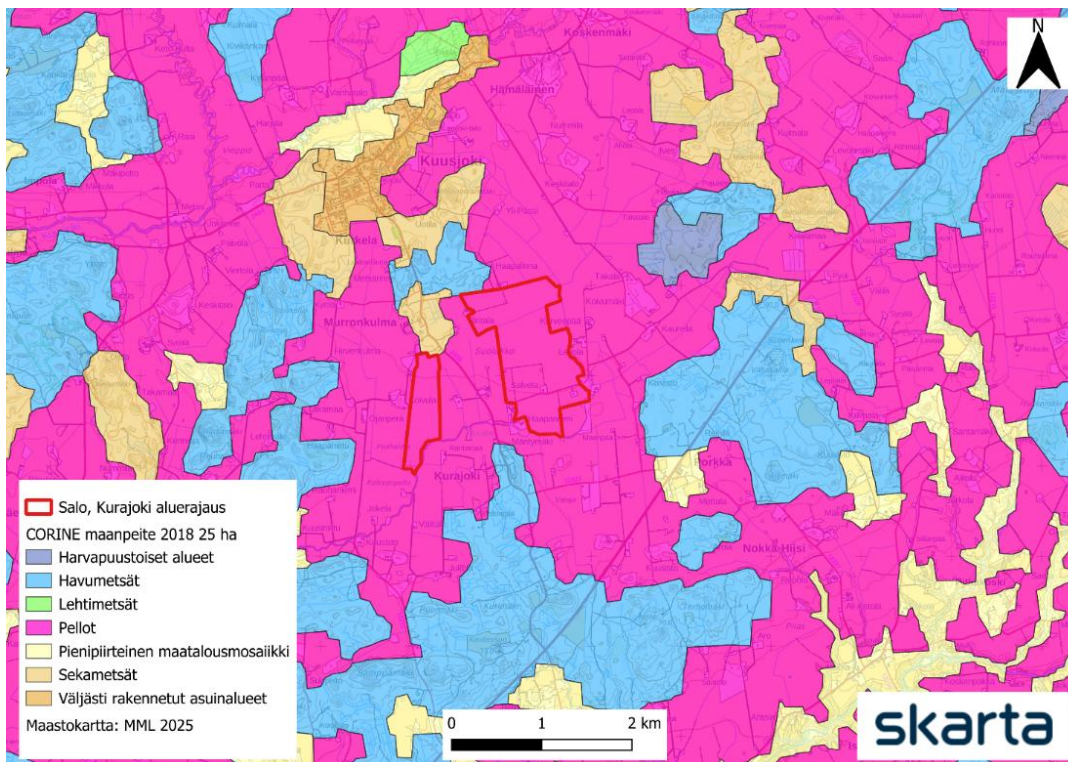
Alustavia havaintoja hankealueen luonnosta tehtiin muiden luontoselvitysten yhteydessä muun muassa 21.5., 22.5., 13.6. ja 14.6. Varsinainen kasvillisuuskartoitus suoritettiin 2.7.2025. Maastokäynti kohdistettiin Kurajoen hankealueen ojanpientareisiin, metsänreunoihin ja hankealueella sijaitsevien rakennusten ympäristöön, sillä hankealue sijoittuu yksinomaan maatalouskäytössä oleville peltoalueille.

4. Tulokset

4.1. Esiselvitys

CORINE-maanpeiteaineiston mukaan hankealue koostuu yksinomaan peltoalueesta. Kiinteistön ympärillä esiintyy sekametsää, havumetsää, lehtimetsää, harvapuustoisia alueita, pienipiirteistä maatalousmosaiikkia sekä väljästi rakennettuja asuinalueita (Kuva 3).

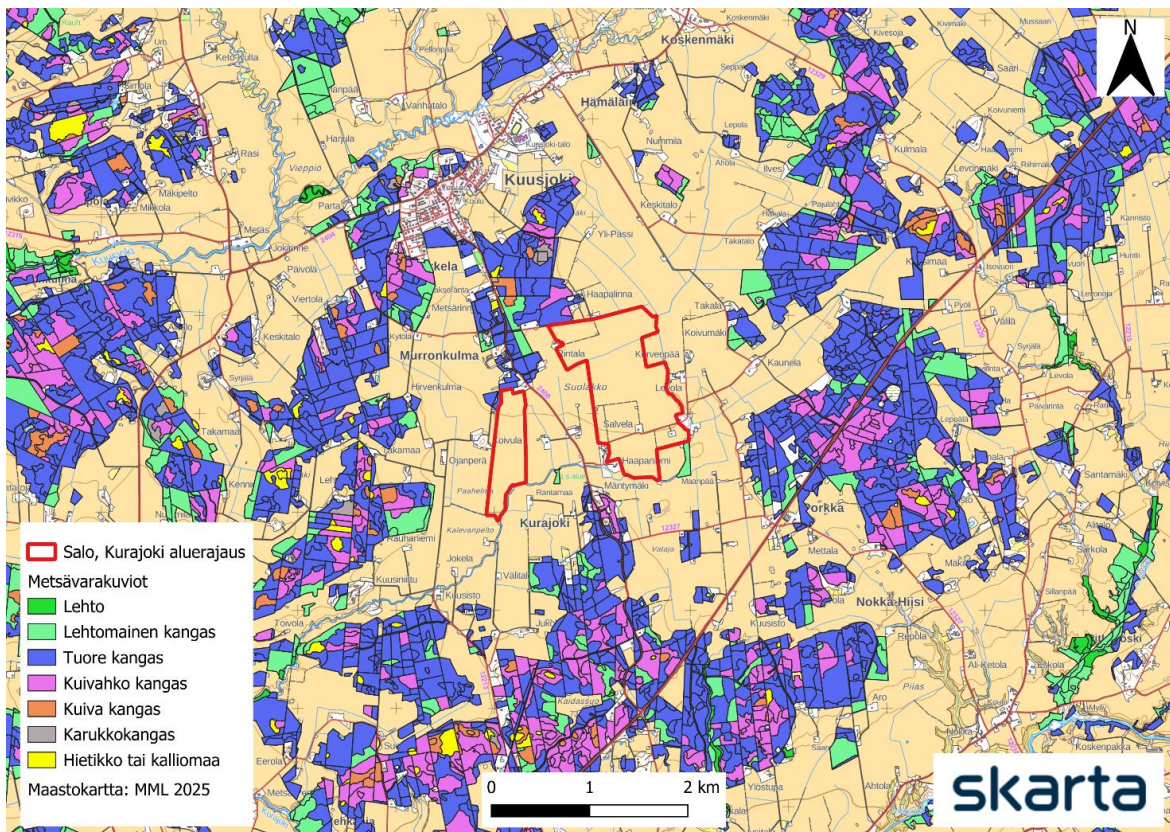
4.9.2025

Kuva 3. Maanpeite hankealueella ja sen ympäristössä CORINE-maanpeiteaineiston mukaan.

Hankealueella ei esiinny metsäalueita. Hankealueeseen osittain rajautuvat metsäalueet ovat lehtomaista kangasta tai tuoretta kangasta (Metsäkeskus 2025). Hankealueen ympäristön metsäalueet ovat myös pääsääntöisesti lehtomaisia kankaita tai tuoreita kankaita, joiden lisäksi kuivahkoja kankaita ja yksittäisiä kuivia kankaita tai hietikoita tai kalliomaita esiintyy myös lähialueella (Kuva 4).

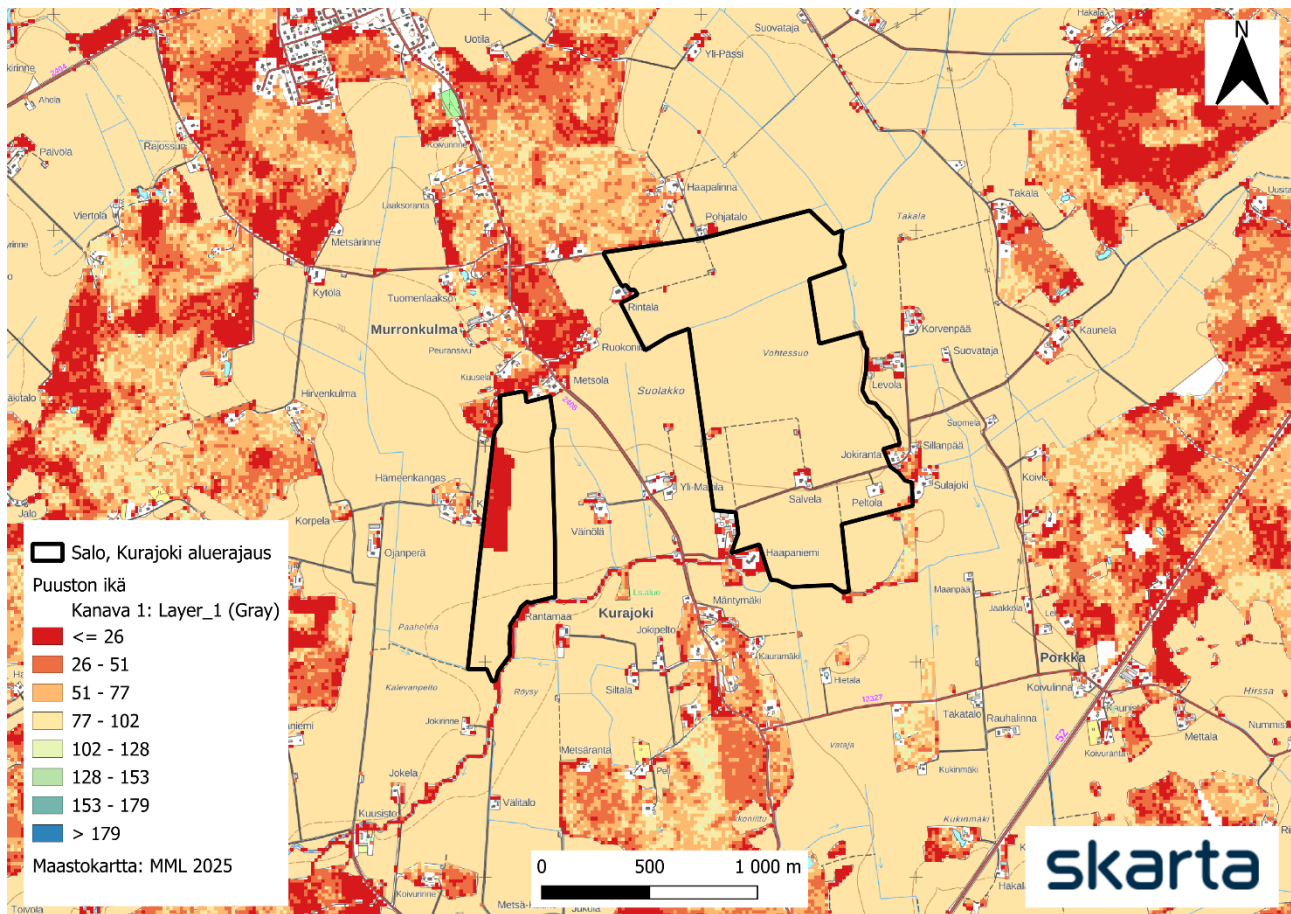
4.9.2025

Kuva 4. Hankealueen lähiympäristössä esiintyvät metsätyypit Metsäkeskuksen aineiston perusteella. Itse hankealue ainoastaan peltoaluetta.

Ainoastaan hankealueen pohjoisrajaa sivuava metsäalue koostuu yhtenäisestä varttuneemmasta metsäalueesta. Puusto on tällä alueella pääsääntöisesti noin 26–77-vuotiasta (Luonnonvarakeskus 2021). Muuten hankealueeseen rajautuvat metsäalueet ympäröivät asutuksia ja koostuvat nuoresta puustosta (Kuva 5).

4.9.2025

Kuva 5. Hankealueen lähiympäristön puuston ikä Luonnonvarakeskuksen vuoden 2021 aineistossa.

4.2. Maastokäynnit

Hankealue koostuu yksinomaan peltoalueista, ojien- ja tienpientareista, ja erinäisten maatalousrakennuksien ympäristöistä. Hankealue rajautuu paikoin piha-alueiden puustoon ja etelässä hankealue rajautuu Kurajokeen. Itse hankealueella ei sijaitse luonnontilaisia elinympäristöjä tai luontotyyppieitä.

Suomen ympäristökeskuksen PUROHELMi-aineistossa Kurajoen pohjaeläinlajiston luonnontilaisuudesta on epätarkka ennuste ja habitaatin luonnontilaisuudesta keskitarkka ja epätarkka ennuste (Suomen ympäristökeskus 2022). Keskitarkan ennusteen perusteella Kurajoen habitaatin luonnontilaisuuden tila on arvioitu täysin luonnontilaiseksi, luokka 1 (36 % todennäköisyys), ja epätarkan ennusteen perusteella joko täysin luonnontilaiseksi tai heikentyneeksi, luokka 1 tai 3 (molemmat 28 % todennäköisyydellä). Epätarkan ennusteen perusteella Kurajoen pohjaeläinlajiston luonnontilaisuus on arvioitu olevan 74–75 %.

Hankealueen eteläraja pitkin virtaavaa Kurajokea havainnoitiin maastokäynneillä. Kurajoki on peltoalueiden ympäröimä ja sen ympäristö on vahvasti maataloustoimenpiteiden muokkaamaa. Jokea ympäröi läntisellä osa-alueella noin viiden metrin levyinen nuorten lehtipuiden, pajupensaiden ja korkeakasvuisemman kasvillisuuden suojavyöhyke. Itäisellä osa-alueella jokea ympäröi noin kymmenen

4.9.2025

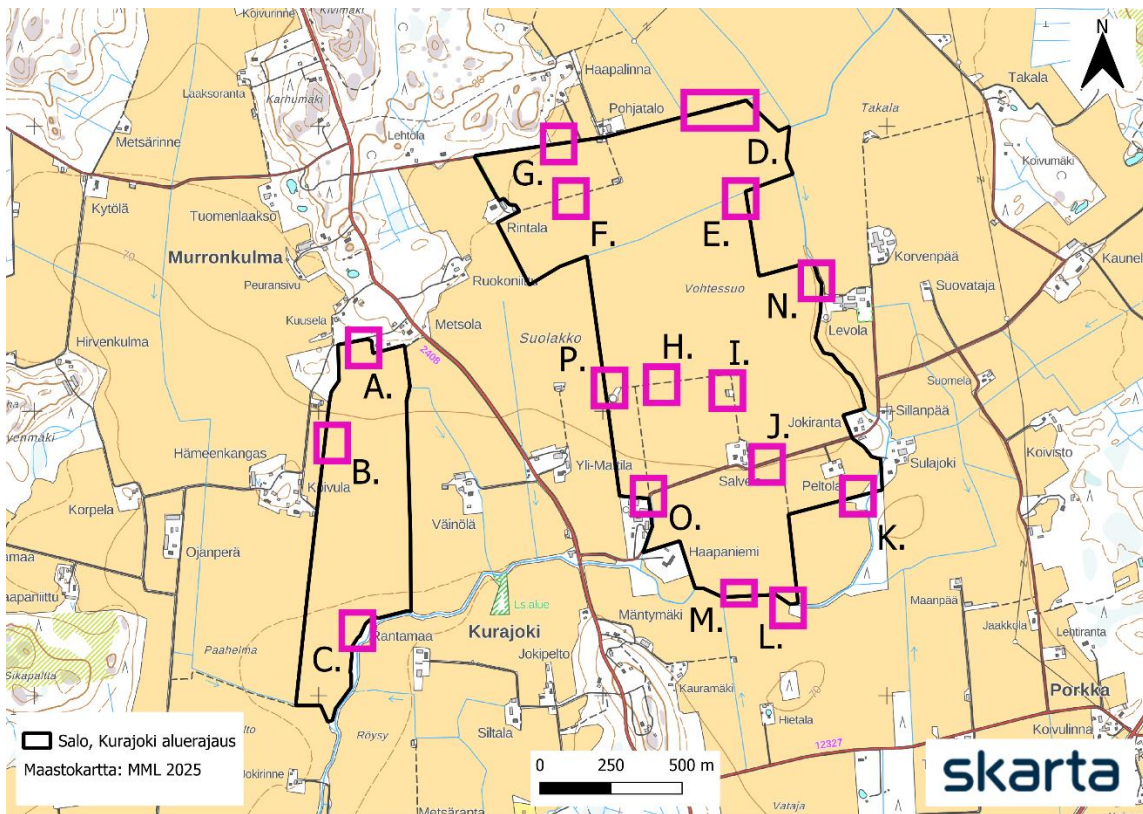
metrin levyinen viljelemätön korkeakasvuisen ahomaan suojavyöhyke (Kuva 19). Suojavyöhykkeet suositellaan väistettäväksi tai kehitettäväksi suojavyöhykkeenä.

Ojien pientareet ja metsänreunat koostuivat tavanomaisesta viljely- ja joutomaiden, piennarten ja tienvarsien kasvilajistosta. Hankealueella yleisesti havaittuja lajeja olivat muun muassa peltosaunio (*Tripleurospermum inodorum*), linnunkaali (*Lapsana communis*), pujo (*Artemisia vulgaris*), hevonhierakka (*Rumex longifolius*), metsälauha (*Avenella flexuosa*), nurmilauha (*Deschampsia cespitosa*), pelto-ohdake (*Cirsium arvense*), nurmitähkiö (*Phleum pratense*), nurmipuntarpää (*Alopecurus pratensis*), paimenmatara/piennarmatara (*Galium album/Galium xpomericum*), rantamatara (*Galium palustre*), nurmipuntarpää (*Alopecurus pratensis*), peltolemmikki (*Myosotis arvensis*), huopaohdake (*Cirsium heterophyllum*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), rönsyleinikki (*Ranunculus repens*), niittyleinikki (*Ranunculus acris*), valkoapila (*Trifolium repens*), alsikeapila (*Trifolium hybridum*), nurmihärkki (*Cerastium fontanum*), rentukka (*Caltha palustris*), keltano, metsäapila (*Trifolium medium*), niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*), harakankello (*Campanula patula*), nokkonen (*Urtica dioica*), karhunputki (*Angelica sylvestris*), koiranputki (*Anthriscus sylvestris*), leskenlehti (*Tussilago farfara*), nurmitädyke (*Veronica chamaedrys*), peltoemäkki (*Fumaria officinalis*), kirjopillike (*Galeopsis speciosa*), pelto-orvokki (*Viola arvensis*), maitohorsma (*Chamaenerion angustifolium*), leveäosmankäämi (*Typha latifolia*), siankärsämö (*Achillea millefolium*) ja ahopäivänkakkara (*Lecanthemum vulgare*).

Näiden lajien lisäksi havaittiin paikoittain myös ketoneilikka (*Dianthus deltoides*), rohtomesikka (*Trigonella officinalis*), piikkiohdake (*Cirsium vulgare*), peltoukonauris (*Erysimum cheiranthoides*), haapa (*Populus tremula*), raita (*Salix caprea*), niittykäenkukka (*Silene flos-cuculi*), pikkulaukku (*Rhinanthus minor*), lehtohorsma (*Epilobium montanum*), heinätahtimö (*Stellaria graminea*), ahomansikka (*Fragaria vesca*), nurmipiippo (*Luzula multiflora*), peltokanankaali (*Barbarea vulgaris*), aitovirna (*Vicia sepium*), ojakellukka (*Geum rivale*), mesiangervo (*Filipendula ulmaria*), ratamosarpio (*Alisma plantago-aquatica*), korpikaisla (*Scirpus sylvaticus*), metsäkurjenpolvi (*Geranium sylvaticum*), rohtovirmajuuri (*Valeriana officinalis*), metsäkorte (*Equisetum sylvaticum*), lutukka (*Capsella bursa-pastoris*), rohtotädyke (*Veronica officinalis*) ja mustaherukka (*Ribes nigrum*).

Kuvia kasvillisuudesta ja yleisnäkymästä hankealueen ojissa ja metsänreunoissa, hankealueella sijaitsevien rakennusten ympäristöissä, sekä Kurajoen ympäristössä on esitetty alla (Kuvat 6-23).

4.9.2025

Kuva 6. Alla esiteltujen alueiden sijainteja hankealueella.

Kuva 7. Hankealueen läntisen osa-alueen peltoalueen ja sitä ympäröivän ojan yleisnäkymää. Metsäkorte (*Equisetum sylvaticum*), siankärsämö (*Achillea millefolium*), niittyleinikki (*Ranunculus acris*), harakankello (*Campanula patula*), peltolemmikki (*Myosotis arvensis*) ja koiranputki (*Anthriscus sylvestris*).

4.9.2025

Kuva 8. Hankealueen läntisen osa-alueen länsiosa. Jätetty maataloustoimenpiteiden ulkopuolelle, mutta ollut historiallisten ilmakuvien perusteella viljelykäytössä ainakin vuonna 2017. Muun muassa heinätähtimö (*Stellaria graminea*), harakankello (*Campanula patula*), niittyleinikki (*Ranunculus acris*) ja nurmitädyke (*Veronica chamaedrys*).

Kuva 9. Hankealueen läntisen osa-alueen etelärajaa, joka rajautuu Kurajokeen. Kurajokea ympäröi noin viiden metrin levyinen nuorten lehtipuiden, pajupensaiden ja korkeakasvuisemman kasvillisuuden suojavyöhyke. Muun muassa heinätähtimö (*Stellaria graminea*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), nurmipuntarpää

4.9.2025

(*Alopecurus pratensis*), niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*), peltolemmikki (*Myosotis arvensis*), harakankello (*Campanula patula*), peltosaunio (*Tripleurospermum inodorum*) ja niittykäenkukka (*Silene flos-cuculi*).

Kuva 10. Hankealueen itäisen osa-alueen pohjoisrajaa. Pienimuotoinen ketoneilikkaesiintymä (*Dianthus deltoides*) havaittiin hankealueen koilliskulmassa.

Kuva 11. Hankealueen itäisen osa-alueen pohjoispäädyn halki kulkeva oja ja sen yleisnäkymää. Muun muassa leveäosmankäämi (*Typha latifolia*), karhunputki (*Angelica sylvestris*), valkoapila (*Trifolium repens*),

4.9.2025

mesiangervo (*Filipendula ulmaria*), peltolemmikki (*Myosotis arvensis*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), pelto-ohdake (*Cirsium arvense*), rohtovirmajuuri (*Valeriana officinalis*), peltosaunio (*Tripleurospermum inodorum*) ja rohtomesikkä (*Trigonella officinalis*).

Kuva 12. Hankealueen itäisen osa-alueen pohjoispäädyn nurmettunut tie ladolle. Tavanomaista tienvarsien, pientareiden ja viljelymaiden lajistoa.

4.9.2025

Kuva 13. Hankealueen itäisen osa-alueen pohjoisrajaa. Pienialaisia lupiiniesiintymiä havaittiin hankealueen itäisen osa-alueen pohjoisosissa. Tavanomaista tienvarsien, pientareiden ja viljelymaiden lajistoa.

Kuva 14. Hankealueen itäisen osa-alueen keskellä sijaitseva soratie, lato ja niiden ympäristön yleisnäkymää. Tavanomaista tienvarsien, pientareiden ja viljelymaiden lajistoa. Ladossa havaittiin kaksi ketunpentua.

4.9.2025

Kuva 15. Hankealueen itäisen osa-alueen halki kulkeva Kurajoentie ja sen ojanpientareen yleisnäkymää. Niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), niittyleinikki (*Ranunculus acris*) ja nurmitähkiö (*Phleum pratense*).

Kuva 16. Hankealueen itäisen osa-alueen itärajaa. Aktiivisessa viljelykäytössä olevaa peltoaluetta, jota ympäröi tavanomainen piennarten ja viljelymaiden kasvilajisto.

4.9.2025

Kuva 17. Hankealueen itäisen osa-alueen etelärajaa ja sitä pitkin valuvan Kurajoen yleisnäkymää. Joenpenkka rehevän kasvillisuuden ja pajupuskien peittämä.

Kuva 18. Hankealueen itäisen osa-alueen etelärajaa ja sitä pitkin valuvan Kurajoen yleisnäkymää. Joenpenkka rehevän kasvillisuuden ja pajupuskien peittämä.

4.9.2025

Kuva 19. Hankealueen itäisen osa-alueen eteläpäädyssä sijaitseva peltoalueiden ja Kurajoen välinen maatalouskäytön ulkopuolelle jätetty suojavyöhyke.

Kuva 20. Hankealueen itäisen osa-alueen itäraja ja sitä pitkin valuvan Kurajoen yleisnäkymää.

4.9.2025

Kuva 21. Hankealueen itäisen osa-alueen itärajan Kurajoen ja peltoalueen välinen maataloustoimenpiteiden ulkopuolelle jätetty suojavyöhyke. Lajisto koostuu pääasiassa viljelymaiden ja piennarten tavanomaisesta lajistosta. Havaittuihin lajeihin kuului muun muassa koiranputki (*Anthriscus sylvestris*), niittykäenkukka (*Silene flos-cuculi*), niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*), harakankello (*Campanula patula*), paimenmatara (*Galium album*), rohtovirmajuuri (*Valeriana officinalis*), karhunputki (*Angelica sylvestris*), aitovirna (*Vicia sepium*), hiirenvirna (*Vicia cracca*), nurmitähkiö (*Phleum pratense*), leveäosmankäämi (*Typha latifolia*), puna-apila (*Trifolium pratense*), alsikeapila (*Trifolium hybridum*), särmäkuisma (*Hypericum maculatum*), mesiangervo (*Filipendula ulmaria*) ja järvikorte (*Equisetum fluviatile*).

4.9.2025

Kuva 22. Hankealueen itäisen osa-alueen länsirajan peltoaluetta.

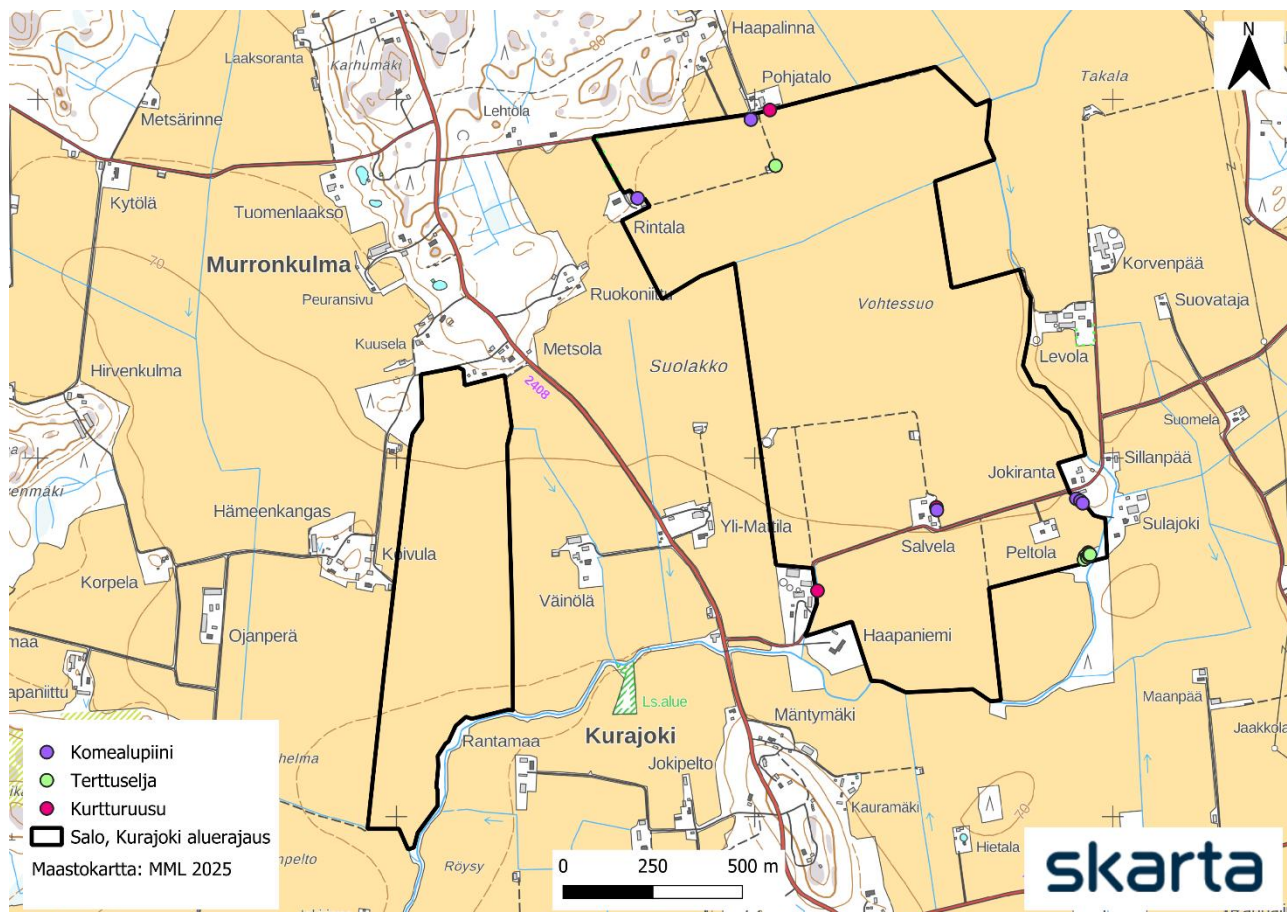

Kuva 23. Hankealueen itäisen osa-alueen länsirajaa pitkin kulkeva oja sekä lieteallas.

4.9.2025

5. Vieraslajihavainnot

Hankealueella havaittiin yksittäisiä pienialaisia kurttureusun (*Rosa rugosa*), tertsuseljan (*Sambucus racemosa*) ja komealupiinin (*Lupinus polyphyllus*) vieraskasvilajiesiintymiä (Kuva 24).

Kuva 24. Hankealueella tehdyt havainnot komealupiinista, terttuseliasta sekä kurturuususta.

Komealupiini (*Lupinus polyphyllus*)

Komealupiini on Pohjois-Amerikan laji, joka on tuotu Suomeen 1800-luvun alussa koriste- ja rehukasviksi. Nykyään lajia tavataan Suomessa pientareilla ja joutomailla melkein koko maassa Pohjois-Lappia lukuun ottamatta (Luontoportti, Vieraslajit.fi 2025).

Komealupiinin kasvupaikoilla menestyvät sen rinnalla vain voimakaskasvuiset lajit, joten useat niittykasvit sekä niillä elävät hyönteiset joutuvat väistymään pientareilta. Komealupiini uhkaa viedä elintilaa erityisesti uhanalaisilta niittykasveilta, kuten vaarantuneelta (VU) hirvenkelloilta (*Campanula cervicaria*), erittäin uhanalaiselta (EN) horkkakatkerolta (*Gentianella amarella*) ja erittäin uhanalaiselta (EN) saunionoidanlukolta (*Botrychium matricariifolium*). Komealupiini uhkaa Suomen alkuperäistä niitty-, piennar- ja ketolajistoa myös kilpailemalla pölyttäjistä. Tämän lisäksi komealupiinin kukinnot tarjoavat pölyttäjille ainoastaan siitepölyä, eikä lainkaan hyönteisten kaipaamaa mettä, ja lupiinien siitepölyn sisältämä myrkyllinen alkaloidi, lupaniini, voi heikentää kimalaisten lisääntymistä. Komealupiini vaikuttaa esimerkiksi paikallisiin päiväperhospopulaatioihin, sillä se ei kelpaa ravintokasviksi toukille eikä aikuisille yksilöille. Laji heikentää myös kulttuurimaisemia valtaamalla alaa kedoilta ja vanhoilta koristekasveilta (Vieraslajit.fi 2025).

4.9.2025

Komealupiini on Suomessa säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi. Suomen lisäksi, komealupiini on luokiteltu haitalliseksi myös Ruotsissa, Norjassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Tanskassa. Haitallista vieraslajia ei saa päästää ympäristöön eikä tuoda Suomeen EU:n ulkopuolelta eikä myöskään toisesta EU-maasta, pitää hallussa, kasvattaa, kuljettaa, saattaa markkinoille, välittää taikka myydä tai muuten luovuttaa (Vieraslajit.fi. 2025).

Terttuselja (*Sambucus racemosa*)

Terttuselja on alkuperältään Etelä- ja Keski-Euroopan laji, joka koristekasvutuonnin seurauksena on lähtenyt leviämään Pohjois-Euroopan luontoon 1900-luvun alussa. Suomen luonnossa terttuseljaa tavataan nykyään yleisesti Etelä-Suomesta Oulun korkeudelle saakka.

Terttuseljan haitat vieraslajina ovat suhteellisen maltilliset. Terttuseljakasvustot ovat useasti yksittäisiä pensaita, eikä laji valtaa kasvutilaa samoin tavoin kuin esimerkiksi yllä käsitelty lupiini. Metsänhoitotoimenpiteiden jäljiltä terttuseljan on kuitenkin todettu voivan levittäytyä tiheäksi pensaistoksi ja jopa haitata metsän uudistumista.

Terttuseljaa ei ole säädetty haitalliseksi vieraslajiksi Suomessa tai EU:ssa, eikä lajin kasvattamisessa tai myynnissä ole rajoituksia. Terttuseljaa koskee kuitenkin muiden vieraslajien tavoin ympäristön päästämisen kiello ja terttuseljapensaita on hyvä poistaa luonnonhoidon ja metsänhoitotoimenpiteiden yhteydessä (Vieraslajit.fi 2025).

Kurtturuusu (*Rosa rugosa*)

Kurtturuusu on Itä-Aasiasta kotoisin oleva Suomessa yleisesti pidetty puutarhakasvi. Puutarhoista ja tienvarsien massaistutuksista kurtturuusu on lähtenyt leviämään Suomen luontoon 1900-luvun alkupuolella ja lajia esiintyy nykyään Etelä-Suomesta Kemiin ja Lappiin saakka.

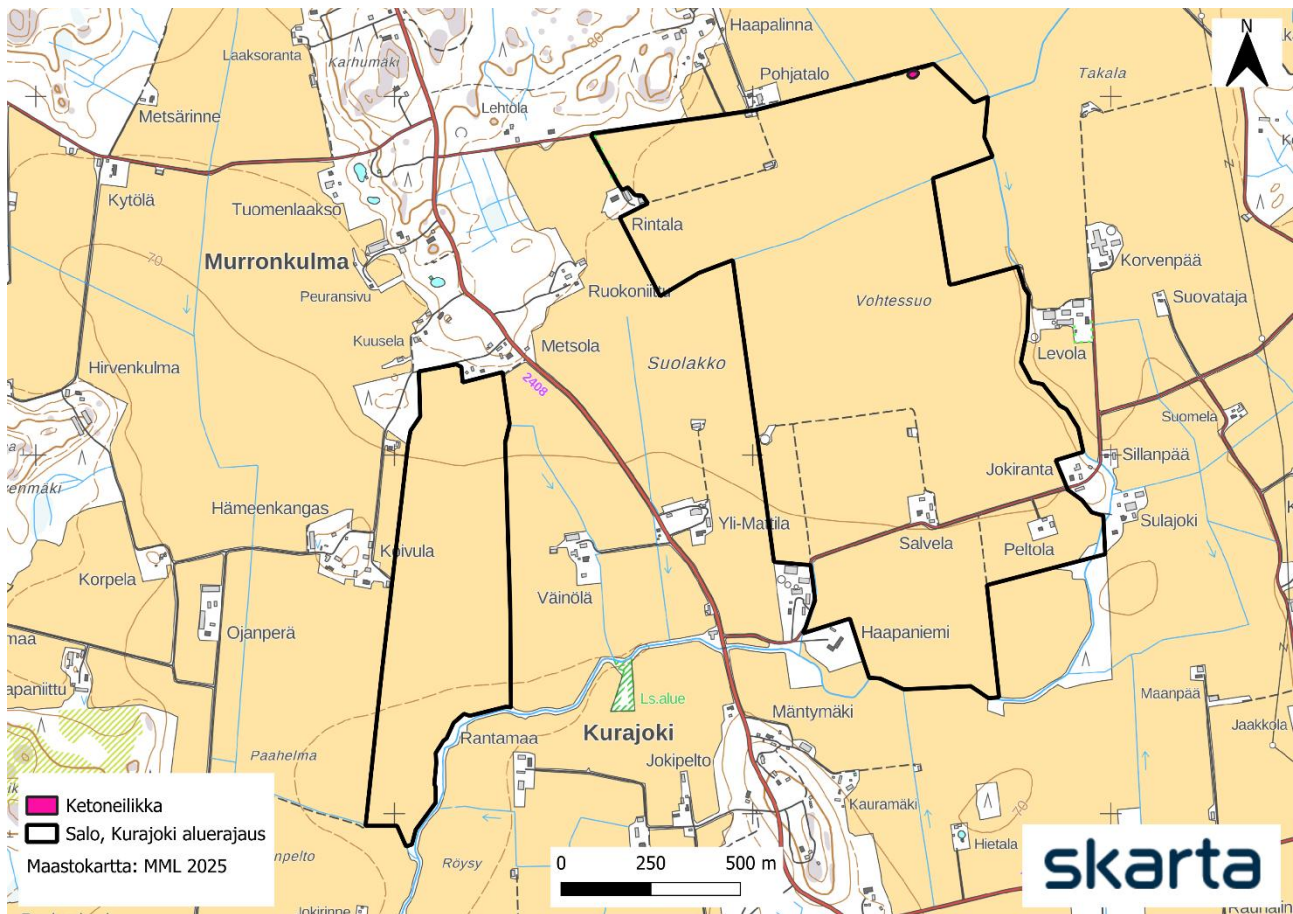
Kurtturuusu valtaa tehokkaasti kasvualaa ja syrjäyttää täten kotimaisia lajeja. Kurtturuusu aiheuttaa tuhoa etenkin hiekkarannoilla ja rannikon somerikoissa, joissa kurtturuusun vaakajuurakko pääsee valtaamaan kasvualaa hyvinkin vapaasti. Esimerkkejä uhatuista merenrantojen kasvilajeista ovat muun muassa kenttäorakko (*Ononis spinosa arvensis*) ja meriotakilokki (*Salsola kali*). Kurtturuusun lehtien kemiallisen koostumuksen on myös arveltu olevan Suomen luonnon hajottajaeliöstölle liian poikkeavaa, johtaen niukkasvuiseen sammal- ja kasvipeitteeseen ruusupensaikkojen alla.

Kurtturuusu on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi, jota ei saa päästää ympäristöön, tuoda Suomeen lainkaan, saattaa markkinoille, myydä, välittää, tai muuten luovuttaa. Kurtturuusun torjunta on haastavaa ja vaatii varsinaisen torjunnan lisäksi seuranta ja jälkihoitoa seuraavinakin vuosina.

6. Vaikutusten arviointi ja suositukset

Salon Kurajoen aurinkopuistohankkeen vaikutukset alueen uhanalaiseen ja suojelullisesti huomionarvoiseen kasvillisuuteen arvioidaan pieniksi. Hankealueen koilliskulmassa havaittiin yksi pienialainen esiintymä vaarantuneeksi luokitetusta ketoneilikasta (*Dianthus deltoides*), jota suositellaan väistettäväksi (Kuva 25). Lajilla ei ole kuitenkaan lainsäädännön tuomaa turvaa, joten sen väistäminen ei ole välttämätöntä. Ketoneilikkaa voi myös kylvää alueelle siemenistä.

4.9.2025

Kuva 25. Hankealueen koilliskulmassa havaittu väistettäväksi suositeltu ketoneilikan (*Dianthus deltoides*) pienialainen esiintymä.

Hankealue sijoittuu yksinomaan maatalouskäytössä oleville peltoalueille, ja alueen rajametsien, ojien, piennarten ja tievarsien kasvilajiston todettiin koostuvan pääasiassa näiden elinympäristöjen tyypillisestä lajistosta. Aurinkopuiston ylläpito- ja perustamismenetelmistä riippuen hankealueen peltoalueiden kasvillisuus voisi aurinkovoimahankkeen myötä kehittyä luonnontilaisempaa ja monipuolisempaa niittyajistoa kohti. Hankealueelle on mahdollista kylvää uhanalaisten perinnebiotooppien kasvilajeja, ja siten tukea luonnon monimuotoisuutta.

Hankealueen itä- ja eteläraja pitkin valuu Kurajoki. Keskitarkan ennusteen perusteella Kurajoen habitaatin luonnontilaisuuden tila on arvioitu täysin luonnontilaiseksi, luokka 1 (36 % todennäköisyys), ja epätarkan ennusteen perusteella joko täysin luonnontilaiseksi tai heikentyneeksi, luokka 1 tai 3 (molemmat 28 % todennäköisyydellä). Epätarkan ennusteen perusteella Kurajoen pohjaeläinlajiston luonnontilaisuus on arvioitu olevan 74–75 % (Suomen ympäristökeskus 2022). Hankealueella toteutettujen toimenpiteiden vaikutukset voivat ulottua vesistöihin ja myös Kurajoen alajuoksulle hankealueen ulkopuolelle. Aurinkovoimahankkeen edetessä tulee ottaa huomioon ja minimoida kiintoaineiden ja ravinteiden kulkeutuminen vesistöön. Kurajoen ympärillä sijaitsee maataloustoimenpiteiden ulkopuolelle jätetty suoja- ja vyöhyke, jota suositellaan ylläpidettäväksi myös aurinkovoimahankkeen edetessä. On mahdollista, että hankealueelta virtaavan veden laatu nousee aurinkopuiston valmistuttua, kun maan muokkaus päättyy, eikä alueella enää käytetä lannoitteita.

4.9.2025

Hankealueen rajoilla havaittiin yksittäisiä komealupiinin, kurturuusun ja terttuseljan esiintymiä. Näitä lajeja ei saa päästää ympäristöön eikä tuoda Suomeen EU:n ulkopuolelta eikä myöskään toisesta EU-maasta, pitää hallussa, kasvattaa, kuljettaa, saattaa markkinoille, välittää taikka myydä tai muuten luovuttaa (Vieraslajit.fi. 2025). Hankkeen maankäytön muuttumisen myötä on mahdollista, että hankealueen rajalla esiintyvät vieraskasvilajit levittäytyvät laajemmalle maastoon. Komealupiinin ja kurturuusun torjunta on haasteellista ja lajin hävittäminen paikallisesti kasvualueeltaan vaatii useiden vuosien ajan jatkuvaa pitkäjänteistä torjuntatyötä. Aurinkopuistohankkeen ylläpitomenetelmiin sisällytetty komealupiinin ja kurturuusun torjuntasuunnitelma mahdollistaisi säännönmukaisen ja pitkäjänteisen torjuntatyön hankealueella aurinkopuiston toimintaiän läpi noin 40 vuoden ajan. Vieraslajien torjuminen edesauttaa kotoperäisten lajien sekä pölyttäjien menestymistä alueella ja siten tukee luonnon monimuotoisuutta.

4.9.2025

7. Kirjallisuus

Bennun, L., van Bochove, J., Ng, C., Fletcher, C., Wilson, D., Phair, N. & Carbone, G. 2021. Mitigating biodiversity impacts associated with solar and wind energy development: guidelines for project developers, *IUCN The Biodiversity Consultancy*, <https://doi.org/10.2305/IUCN.CH.2021.04.en>

CORINE 2018 Landcover Dataset. 2018. Euroopan Unioni, Copernicus Land Monitoring Service.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. *Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset*. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö. Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Luonnonvarakeskus. 2021. Avoimien aineistojen tiedostopalvelu. <https://kartta.luke.fi/>

Maa- ja metsätalousministeriö. 2023. Kasvupaikkatyypin tunnistaminen. <https://metsanhoidonsuosituksat.fi/fi/toimenpiteet/kasvupaikkatyypin-tunnistaminen/toteutus>, haettu 06/2024.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö. Helsinki. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023. 374 s.

Suomen ympäristökeskus. 2022. Pienten virtavesien valtakunnallinen tilan arviointi ja mallinnus (PUROHELMI). https://www.syke.fi/fi-FI/Tutkimus_kehittaminen/Tutkimus_ja_kehittamishankkeet/Hankkeet/Pienten_virtavesien_valtakunnallinen_tilan_arviointi_ja_mallinnus

vesi.fi. <https://www.vesi.fi/karttapalvelu/>

Vieraslajit.fi. <https://vieraslajit.fi/lajit>, haettu 4.9.2025.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus. 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020: tiedostolataus. Ladattu osoitteesta <https://punainenkirja.laji.fi/publications> 19.08.2025.